

مقدمه:

در جنبه محیط بسیاری از صفات و خصایص دوران رحمی برای طفل سرتوشت‌ساز است.^۲ در دنیای پس از تولد نیز محیط دامان پدر و مادر، وضع تعذیب کودک در دوران شیرخوارگی و پس از آن، جو فرهنگی و فکری والدین، شرایط اقتصادی و سیاسی خانواده، نوع روابط والدین با یکدیگر و با کودک، میزان روابط، درجه درک و فهم و منطق داری والدین، همه و همه بر کودک مؤثرند.^۳

علاوه بر تأثیرگذاری محیطی، باید گفت که خانه مرکز مهر و ضابطه است. پدر مظہر عدل و قانون و نماد مدیریت انصباطی و مادر مظہر کامل مهر و عاطفه است و در همی و با همی این دو ویژگی، عامل تحقق معجزه تربیت است.^۴ و هم خانواده برآورنده نیازهای اساسی طفل، مرکز الگوگیری، تقلید و همانندی است.^۵ و این جنبه‌هایست که کودک را آئینه تمام نمای اخلاق، رفتار و گفتار پدر و مادر می‌سازد.

خانواده هسته اولیه همه سازمانها و نهادهای اجتماعی، دنیای تازه کودک، مرکز تشکل رفتار و سازماندهی حیات فکری طفل و نیز پرورش اخلاق و ساماندهی ذهنیت‌ها و عواطف اوست.

خانواده محیط پدیدآیی و سرایت فلسفه زندگی، مطلوبها و آرمانها، مرکز تنفیذ باورهای مدنی، مذهبی و سیاسی و توسعه و گسترش آنها و در نهایت محل ثبیت‌ها، تمرین‌ها، و تکوین‌هاست.

راز اهمیت خانواده را باید در نقش و رائتی و محیطی آن جست و جو کرد. خانواده مرکز سرایت و راثت از نسلهای پیشین به نسل جدید است (از طریق نطفه به‌وسیله پدر و مادر). صفات مربوط به نوعیت، جنبه‌های فیزیولوژیک، پاره‌ای از صفات مرضی و روانی از طریق یادشده به طفل سرایت می‌کند.^۶

عملکرد و وظایف خانواده

وظایف و مسؤولیت خانواده در ارتباط با کودک، تربیت و نیز اداره و هدایت جریان رشد او، فراهم کردن زمینه برای شکوفایی او، آماده‌سازی شرایط برای تجلی و بروز گنجینه‌ها و وداعی الهی موجود در اندرون او، برای بهتر رساندن آنهاست. و بدین سان والدین را در أمر تربیت نسل سه وظیفه عمده است:

- ۱- ساختن و به عمل آوردن کودک بر اساس طرح و برنامه و روشنی که خالق بشر آن را برای سعادت و مصلحت آدمی در نظر گرفته و از طریق سفر خود، یعنی پایمابر به بشر اعلام کرده است^۷ (سازندگی).

خانواده و پیشگیری‌ها

دکتور علی قائمی

طفل بواری رنگ پذیری و همانند شدن^{۱۲} و... که این مجموعه می‌تواند زمینه ساز سقوط و انحراف کودک شود.

اینکه انحرافات و لغزش‌ها را می‌توان زدود و فرد منحرف را می‌توان به راه آورده، امری است که درباره امکان آن ما را تردیدی نیست، ولی باید اذعان کنیم که آن امر بس دشوار و در مواردی قریب به محل است. به همین خاطر در تربیت، بویژه در نظام تربیتی اسلام، اصل بر پیشگیری است.

صاحبظران در عرصه‌های گوناگون آسیب‌شناسی معتقدند که پیشگیری آسانتر و ارزانتر از درمان است، ضمن آنکه عامل جلوگیری از اتفاق‌ها و ضایعات عمر و سرمایه، موجب حفظ حیثیت و آبرو، سبب تداوم و تثییت شخصیت، و ایجاد مانع برای از هم گستنگی و گره زدن مجدد آن است.

دامنه پیشگیری

دامنه پیشگیری‌ها درباره نسل، وسیع و دربرگیرنده همه انسانها و در همه مراحل عمر است. ولی در آنچه مربوط به این بحث است، دو گروه از مراحل سنی بیش از دیگر گروهها از این موهبت مراقبتی باید برخوردار باشند:

۱- گروه کودکان و افرادی که در مرز سنی تا ۱۱ و ۱۲ سالگی قرار دارند، بویژه در دوران پیش از دبستان که دوره پایه‌گذاری، تکرین، و تشکل شخصیت و اخلاق است،^{۱۳} اگرچه در مرحله دبستان نیز که دوران تفکر منطقی^{۱۴} و مرحله برهان‌پذیری و رنگ گرفتن است^{۱۵}، امر پیشگیری باید مورد نظر باشد.

۲- گروه نوجوانان، یعنی آنها که در مرز سنی ۱۲-۱۸ سالگی قرار دارند و در مرحله بلوغ و

۲- بازسازی و ترمیم در همه زمینه‌ها و همه ابعاد وجودی طفل، آنگاه که با نارسایی و نقصی مواجه شوند و یا کودک را در جریان رشد از خط تعیین شده منحرف بینند (درمان و اصلاح).

۳- پیشگیری از خطر سقوط و انحراف، در قالب مراقبت‌ها، رعایت‌ها، و سرپرستی‌ها، لااقل تامراحل رشد و تمیز کودک و رسیدن او به مرحله حفظ و صیانت خود از آسیب‌ها، دفاع از شرافت و حیثیت و سرپا ایستادن خوبش که این امر هم حق کودک است، و هم مسؤولیت شرعی والدین، و حتی دیگر انسانها.^۷ و ما بحث خود را به این قسم اختصاص می‌دهیم.

در ضرورت پیشگیری‌ها

ما را شکی در این امر نیست که پدران و مادران دوستدار واقعی فرزندان و خیرخواه آنان هستند. و هم در این نکته تردیدی نداریم که فطرت کودک پاک و دارای رنگ الهی^۸ و آفرینش او بر مبنای حسن^۹ و نظام احسن است. و خدای در بهترین ارزیابی‌های ممکن آدمی را آفرید: لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم.^{۱۰}

گاهی در مسیر حرکت و رشد کودک، موانع و مشکلاتی نیز حضور دارند، مثل غفلت‌ها و فراموشی‌ها از سوی کودک و گاهی هم از سوی والدین، و سوسه آفرینی‌ها از غیر برای کودک، دچار وسوسه‌ها و زرق و برق‌ها شدن از سوی خود کودک، ایجاد عوامل فریب از سوی معاشران و گاهی هم محیط و شرایط اجتماعی، ضعف تمیز و توان عقلی کودک که بین سنگریزه و جواهر فرق قائل نیست، امکان تحت پوشش فرار گرفتن فطرت و وجودان^{۱۱}، آمادگی جدی

پروردگار است بیرون افتاده، در وادی منکر طی طریق می‌کند و چنین فردی گمراه، بزهکار و عاصی خوانده می‌شود.

بدین سیان هنگامی که سخن از پیشگیری در تربیت است، می‌خواهیم بگوییم که والدین و مربیان وظیفه دارند با طراحی‌ها و برنامه‌هایی‌ها، با پیش‌بینی‌ها و زمینه‌سازی‌ها، با مراقبت‌ها و نظارت‌ها، در ارتباط با نسل، به گونه‌ای عمل کنند که او از خط تعیین شده برای حرکت بیرون نیافتد و دچار سقوط و انحطاط‌ها، فنا و زوال جسم و عاطفه و روان نگردد.

امکان پیشگیری

آیا در امر تربیت نسل امکان پیشگیری وجود دارد؟ و ما به واقع می‌توانیم از انحراف نسل خود جلوگیری کنیم؟ پاسخ این سؤال با تحت نظر قرار دادن شرایط اجتماعی و بیرونی، مثبت است.

مذهب در پاسخ به این سؤال می‌گوید آری،^{۲۰} بدان خاطر که آفرینش بر اساس حسن است، فطرت انسان خدا آشناست،^{۲۱} و میل به کمال، رشد، حقیقت جویی و زیبا دوستی در اندرون همه انسانها وجود دارد و گرایش به در خط حق و عدل و انسانیت و کمال بودن از درون می‌جوشد.^{۲۲}

علم و دانش بشری نیز به این سؤال پاسخ مثبت می‌دهد،^{۲۳} بویژه که بسیاری از علماء، فلاسفه و صاحبان خطوط فکری، انسان را موجودی کمال طلب، سعادت‌خواه، خوبیدیر، و طالب خیر خود می‌شناسند و معتقدند که اگر آدمی باورش شود که حرکت در خط تعیین شده موجب سعادت اوست، در آن خط حرکت خواهد کرد.

شکوفایی آن هستند، که این مرحله از عمر دوران قوام یافتن شخصیت، مرحله شکل‌گیری عواطف متقابل، دوره تثیت اخلاق و رفتار است و بسیاری از عادات نیکو و یا انحرافی در این مرحله پایه گذاری می‌شود.^{۱۶}
و در همینجا به ذکر این نکته بپردازیم که پیشگیری برای هر دو نسل پسر و دختر مطرح است، اما درباره دختران ضروری‌تر است و این امر به دلیل حساسیت شرایط آنها در بینش اسلامی و هم به خاطر نقش بعدی بسیار مهم آنان در عرصه حیات، یعنی نقش همسری و مادری است و رشد و انحطاط هر جامعه به نقش زنان در آن جامعه بیشتر بستگی دارد تا به نقش مردان و مهمترین کمبود و نارسانی‌یک مملکت، کمبود مادران صالح و نیک‌اندیش برای تربیت نسل صالح است.^{۱۷}

پیشگیری از چه چیز؟

در تربیت نسل پیشگیری از چه چیز مورد توصیه است؟ پاسخ، پیشگیری از خط‌های، آسیبها و عوارضی است که متوجه جسم و ذهن و عاطفه و روان نسل است، پیشگیری از هر عاملی که برای کودک و نوجوان صدمه آفرین باشد و یا در دیدی کلی پیشگیری از انحراف و بیرون افتادن از وادی انسانیت و اخلاق.^{۱۸}

انحراف چیست؟ انحراف نوعی بیرون افتادن از خطی است که برای انسان بودن انسان ترسیم شده و از آدمی خواسته‌اند بر روی آن خط و مسیر در حرکت باشند.^{۱۹} و آن خط شرافت و اخلاق است و طی کننده راه بر روی آن خط، شریف خوانده می‌شود.
منحرف کیست؟ کسی است که از خط ترسیم شده برای سعادت بشر، که از جانب

اما در مورد علل انحراف باید گفت چه بسیارند شرایط و عواملی که به صورت مستقیم و غیرمستقیم سبب انحراف و سقوط فرزندان ما می‌شوند، والدین و مریبان را وظیفه است که آن عوامل و علل را بشناسند و از بروز و ظهور و توسعه و گسترش آنها جلوگیری کنند.^{۵۵}

ما در این عرصه ناگزیر به دسته‌بندی آن عوامل و تبیین و تشریح آنها با رعایت اختصار هستیم و واقعیت این است که تحلیل کامل و همه جانبه آنها، نیاز به دفتری جداگانه و پر حجم دارد. اما آن عوامل عبارتند از: عوامل شخصی، عوامل اجتماعی، عوامل اقتصادی، عوامل سیاسی و عوامل فرهنگی. ما در ضمن بیان هر مبحث، جنبه‌های پیشگیری لازم در آن عرصه را نیز که بعد عملی داشته باشد، عرضه خواهیم کرد.

عوامل شخصی

غرض ما از عوامل شخصی، عواملی هستند که به وضع و شرایط خود فرد مربوط می‌شود، اگرچه در مواردی رشته‌های آن مربوط به والدین و اجداد است. در این زمینه باید از این عوامل نام ببریم:

الف - عوامل زیستی

مفهوم آن دسته از عواملند که به شرایط زیستی و ساختار بدنی خود شخص مربوط می‌شوند. برخی از آنها بالاستقلال ممکن است عامل انحراف باشند و برخی دیگر به خاطر مواضعی که جمع و جامعه در قبال آن شرایط اتخاذ می‌کنند و از آن جمله‌اند:

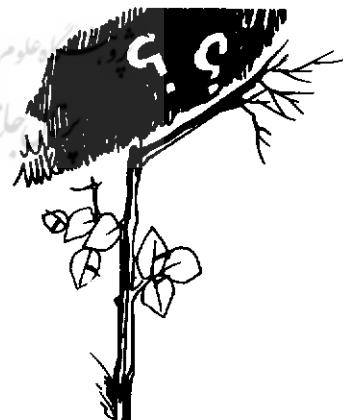
۱- تقاضی و نارسانی‌های جسمی

و در این زمینه موارد بسیاری قابل ذکرند، که از آن جمله‌اند:

تجربه زندگی روزمره ما نیز این سخن را تأیید می‌کند. ما افرادی را می‌شناسیم که به دلایل و عللی در معرض دامها و سقط‌ها قرار گرفتند و به علت زمینه‌داری از پیش تنظیم شده خود را از آن رهاندند و از سقوط و انحراف دور و بر کنار ماندند. هشدارهای گذشتۀ والدین، پرورش‌های دینی و اخلاقی، بیدار نگه داشتن فطرت و وجدان، تنفیذ باور و ایمان در افراد، همواره زمینه‌ساز پیشگیری از انحطاط‌ها بوده است.

عوامل انحراف

در امر پیشگیری نسل از فرو افتادن به دام سقوط و انحراف، نخست باید انحراف و آنگاه عوامل آن را شناخت. در بینش دینی و اخلاقی، انحراف، یا جرم و بزه، تعریف و معنی روشنی دارد. از نظر ما معلوم است که ما چه چیزی را گناه یا انحراف می‌شناسیم^{۵۶} و مرتکبان چه اموری را متصرف می‌خوانیم. و بدین سان دور افتادن از خط شرع انحراف است، و سیر کننده در غیر وادی دین متصرف است. لذا دیگر

نیازی نمی‌بینیم که بر این مسأله روشن نکته جدیدی بیفزاییم.

- حالت اسهال مزاجی دائم که سبب سنتی اراده و آن خود سرمنشاء بسیاری از افت‌ها، انحرافات و تسلیم شدن‌هاست و آن نیز در بعد پیشگیری با شرایط فوق قابل اصلاح است.

- حالت پرخوری، حرص و لع در غذا، و گاهی ضعف مفرط ناشی از کم غذایی، فقر و ناداری، و زمانی بی‌اشتهاای و کم اشتهاای، عامل انحراف اخلاقی، بی‌اعتنایی، دله دزدی، چشم به دست دیگران داشتن و ... است که پیشگیری تربیتی، اخلاقی و پژوهشکی دارد. القات، تذکرات، ایجاد عادات تازه، تقویت عزت نفس، روحیه‌داری و ... در این راه مؤثر است.

۳. وضع غدد

غده‌ها که همانند کارخانه‌های شیمیایی کم حجم و پرائرنده، در جای جای بدن انسان قرار و استقرار دارند،^{۲۸} و برخی از آنها چون غده هیپوفیز با همه کوچکی و کمی حجم خود، که در حد دانه لوبیایی است، نقش‌های سرنوشت‌سازی ایفا می‌کنند. هورمونهای مترشحه از غدد که هر کدام چون رطوبت سر سوزنی است، اگر کم یا زیاد گردند، سبب بروز شرایطی جدید، مثل غول پیکری، بلوغ زودرس و شرایط و حالات غیرمعادل در انسان می‌شوند.^{۲۹}

غده بلوغ اگر پیشرس باشد موجود یک سلسه از زمینه‌های لغزش و انحراف است و اگر دیررس باشد زمینه‌ساز عوارضی دیگر چون خود آزمایی جنسی، که در هر دو حال آسیب رسان است^{۳۰} بیداری بموقع آن عامل سلامت و رشد روانی است و بیداری نایهنجام آن صدمه آفرین است.

- نقص بدن مثل لنگی، کوری، چپ چشمی، طاسی سر، نقص در دست، سر، صورت، بینی، وجود زوائدی در چهره که معمولاً با اینکه طفل در بروز و ظهر این ناقص مقص نیست، اماً مورد سرزنش‌ها، تمسخرها و زخم زیان زدن‌هاست که حاصل آن انحراف فرد از خط تعادل و اعتدال است.^{۲۶}

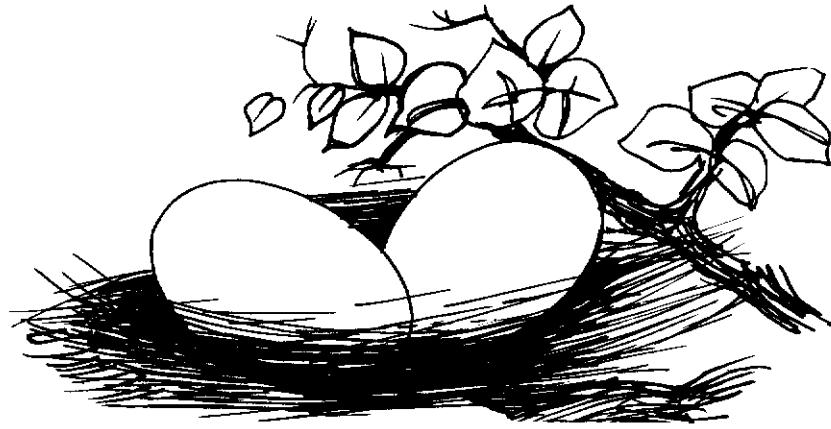
- در موضع پیشگیری، روحیه دادن به کودک، نشان دادن جنبه‌های مثبت او، بزرگ کردن نقطه‌های درخشان وی، تلاش در اصلاح و درمان و جبران آن نقاچیص، نشان دادن به طفل که او محبوب و عزیز خانواده است، اصلاح فرهنگ جامعه در جهت عدم سرزنش آفتزده‌ها، و کنترل‌های احتمالی در این زمینه مؤثر است. به همین گونه است موضع ما در قبال کودکی که زیبایی متعارف ندارد. همان‌طور که می‌دانید نفس زشته به شرط عدم روحیه‌سازی، عامل سقوط و انحراف است، زیرا در آن عرضه خود برای پذیرفته شدن است (میمون هر چه زشت‌تر، رقصش بیشتر) و بسیاری از خودنمایی‌های جلف و ناشایست پسران و دختران در جامعه ریشه در همین امر دارد.^{۲۷}

۴. نابسامانی مزاج

پاره‌ای از حالات مزاجی نامتعادل زمینه‌ساز دوری از خط اعتدال و گاهی نشان دادن رفتاری است که ما از نظر تربیت آن را به صواب

نمی‌خوانیم و در این ردیفند حالاتی چون:

- حالت بیوست دائمی مزاج که زمینه‌ساز اخلاقی سختگیرانه، حالتی عبوس و بسی اعتنا، خست و دون طبعی است، که با مراقبت‌های غذایی و درمان‌های پژوهشکی و القات تربیتی قابل اصلاح و تعدیل است.

ب - عوامل ذهنی :

چه بسیارند شرایط و عوامل ذهنی که زمینه‌ساز انحرافند و در پیشگیری‌ها باید متوجه آن موارد بود و اقداماتی داشت. در این زمینه از مواردی می‌توان نام برد که اهم آنها عبارتند از:

- ضعف هوشی و به زبان دیگر عقب‌ماندگی ذهنی، که البته با درجات متفاوتی است:
- عقب‌مانده آموزش پذیر، عقب مانده تربیت‌پذیر، و عقب مانده عمیق که تنها دارای حیات باتی یا حیوانی است.
- از عوارض ضعف هوشی، به خود مستغول شدن در بعد جنسی است.

- انحراف در کنجدکاوی، یعنی امری که باید متوجه علم و تحقیق و صرف اوقات برای پژوهش شود، در کار کشف مسائل محترمانه و سر در آوردن از اسرار و رمزهای مگو شود، مثل کنجدکاوی‌ها و نگاه‌های دزدانه برخی از کودکان و نوجوانان در وضع معاشرت و روابط والدین، در تماشای بدن دیگران و ...

- بی‌بند و باری تخیل و تصور که زمینه‌ساز اوهام و خرافات و پای‌بندی به آنها و در مواردی خیالات انحرافی و سعی در تحقق و جامه عمل پوشاندن به آن باشد.

در پیشگیری از این ابتلاء، ما را نیاز به مرابت‌های بهداشتی، غذایی و در مواردی مشاوره یا درمان پزشکی است. شرایط مرابتی و گاهی دارویی می‌تواند در این راه مؤثر باشد و از سوسه سقوط جلوگیری کند. شما می‌دانید که پیشرسی بلوغ در همه جای جهان یک فاجعه خوانده می‌شود،^{۲۱} زیرا رشد جنسی پیش از موقع، از فرد خواستار اقطاع است و عقل وی در حد و شرایطی نیست که کنترل کننده او باشد و چنین افرادی در عرصه غریزی، یا صیدنده و یا صیاد، و این هر دو انحراف است.

۴- شرایط درونی:

از دیگر جنبه‌های زیستی صدمه آفرین، وضع زیستی - درونی کودک است، مثل اختلال در عصب‌های مغز، اختلال در گردش خون، نابسامانی در وضع ضربان قلب، وضع و شرایط هضم در کودک که هر کدام از آنها به نحوی صدمه آفرین، موجب عصیت، تن دادن به اقدامات عاجل و نسبتی و در نهایت انحراف است. والدین و مریبان را در این عرصه نیز وظیفة پیشگیری به صورت اصلاح نابسامانی‌ها و رفع اختلال است.

- در پیشگیری‌ها، تربیت ذهن و ابعاد آن، عادت دادن به تفکر قبل از اقدام، سعی در افزایش و پرورش عقل عملی، جهت‌دهی به کنیجکاری‌ها از همان دوران خردی، متوجه کردن خیال و تصور به کشف‌ها، ابداعات و اخترات و مراقبت از عقب ماندگان ذهنی، درآمد و شدها، در روابط معاشرتی، و در حیات شخصی خصوصی، سعی در آموزش آنها به صورت نسبی، بالا آوردن درجه فهم و ادراک آنها و ... می‌تواند از راههای مهم پیشگیری برای آنان به حساب آید.

- ضعف در دقّت که گاهی آدمی را به دامنی اندازد که خروج از آن دشوار است.
- ضعف در فکر و هزم و اندیشه، که در اثر آن فرد بدون سنجش و ارزیابی امور بدان تن در می‌دهد و گاهی برای خود و دیگران فاجعه می‌آفریند.

- و به همین گونه است ضعف در عقل تجربی، ضعف در برهان‌پذیری و برهان‌آوری، منطق نابسامان و استدلال بی‌پایه، حالت تسليم عقلی و ... که هر کدام زمینه‌ساز ضعف و سقوط و انحراف هستند.

منابع :

- ۱۵- تربیت و سازندگی
- ۱۶- مراحل تربیت
- ۱۷- دنیای نوجوانی دختران
- ۱۸- آسیب‌های و عوارض احتمالی همان
- ۱۹-
- ۲۰- به دلیل قرمان به اصلاح خود و دیگران
- ۲۱- فطرة الله
- ۲۲- فطرت، شهید مطهری
- ۲۳- روان‌شناسی تربیتی
- ۲۴- قرآن و سنت آن را معلوم کرده‌اند.
- ۲۵- حقوق کودک در اسلام
- ۲۶- و متأسفانه چنین فرهنگ غلطی در همه جای دنیا وجود دارد.
- ۲۷- روان‌شناسی انحراف
- ۲۸- کتب زیست‌شناسی
- ۲۹- هورمونها
- ۳۰- خانوارده و مسائل جنسی کودکان
- ۳۱- روان‌شناسی بلوغ
- ۳۲- روان‌شناسی و آموزش و پرورش کودکان استثنایی

- ۱- روان‌شناسی ژنتیک
- ۲- رحم به عنوان نخستین محیط حیات و تشکل کودک است.
- ۳- روان‌شناسی تربیتی
- ۴- تربیت و سازندگی
- ۵- روان‌شناسی کودک
- ۶- معنای تربیت اسلامی
- ۷- روی‌هم این مدت را اسلام تا ۲۱ سال دانسته است.
- ۸- آیة ۳۰، سوره روم
- ۹- آیة ۵۰، سوره طه
- ۱۰- آیة ۵، سوره تین
- ۱۱- در پیش‌اسلامی فطرت زائل شدنی نیست، ولی در اثر سوء تربیت و القاءات تحت پوشش قرار می‌گیرد.
- ۱۲- روان‌شناسی کودک
- ۱۳- مراحل تربیت دبس
- ۱۴- مراحل تربیت شکوهی